

Sygn. akt VIII U 607/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 czerwca 2021 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych
na posiedzeniu niejawnym w składzie:

Przewodnicząca sędzia Anna Capik-Pater	
---	--

po rozpoznaniu w dniu 24 czerwca 2021 r. w Gliwicach

sprawy B. Ł.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o emeryturę pomostową

na skutek odwołania B. Ł.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 17 lutego 2021 r. **nr** (...)

oddala odwołanie.

(-) sędzia Anna Capik-Pater

Sygn. akt. VIII U 607/21

UZASADNIENIE

Decyzją z 17 lutego 2021r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. odmówił ubezpieczonemu B. Ł. prawa do emerytury pomostowej z uwagi na niespełnienie wymaganych przepisami ustawy z 19 grudnia 2008r. o emeryturach pomostowych (Dz. U. z 2018r., poz. 1924, ze zm.) przesłanek warunkujących prawo do świadczenia. W szczególności ZUS nie uznał za udowodnione żadnego okresu pracy w warunkach szczególnych, zamiast wymaganych 15 lat. W ocenie ZUS odwołujący nie wykazał również wykonywania takiej pracy przed dniem 1 stycznia 1999r. i po dniu 31 grudnia 2008r. Nadto organ rentowy zarzucił nierozwiązanie przez ubezpieczonego stosunku pracy.

W odwołaniu od powyższej decyzji ubezpieczony domagał się jej zmiany i przyznania mu prawa do spornego świadczenia. Dowodził, że mimo formalnego przypisania mu różnie brzmiących stanowisk pracy, faktycznie wykonywał pracę w warunkach szczególnych przy pracach związanych z przesyłem energii elektrycznej oraz przy montażu konserwacji i remontach linii kablowych oraz telefonicznych linii napowietrznych, zarówno przed dniem 1 stycznia 1999r. i po dniu 31 grudnia 2008r. Tym samym w jego ocenie winien spełnić warunek posiadania 15 lat takiej pracy. podkreślił ponadto, że rozwiąże stosunek pracy, w wypadku potwierdzenia przez Sąd, spełnienia przez niego pozostałych warunków nabycia prawa emerytury pomostowej.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując stanowisko zawarte w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji, wskazując na podstawę faktyczną i prawną zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił co następuje:

Ubezpieczony B. Ł. urodzony (...), w dniu 18 stycznia 2021r. złożył w (...) Oddział Z. wniosek o emeryturę pomostową, w którym złożył oświadczenie, że nadal pozostaje w stosunku pracy w (...) P. J. w C..

Decyzją z 17 lutego 2021r. organ rentowy odmówił ubezpieczonemu prawa do emerytury, ponieważ nie spełnił on przesłanek określonych w art. 4 ustawy o emeryturach pomostowych tj. nie wykazał, wymaganych 15 lat pracy w warunkach szczególnych, w tym że przed dniem 1 stycznia 1999r. wykonywał pracę w warunkach szczególnych i że po dniu 31 grudnia 2008r., wykonywał pracę w warunkach szczególnych, bądź w szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ustawy o emeryturach pomostowych, w dacie składania wniosku i wydania decyzji nie rozwiązał stosunku pracy.

W odwołaniu, ubezpieczony reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika, wskazał, że w dalszym ciągu wykonuje zatrudnienie, które zakończy wraz z ustaleniem pozostałych warunków uzyskania prawa do emerytury pomostowej. Wskazał również świadków, których zeznania pozwolą na uznanie, że obecnie legitymuje się on okresem pracy wykonywanej w szczególnych warunkach, w okresach wymaganych ustawą o emeryturach pomostowych, w łącznym wymiarze ponad 15 lat.

Powyższy stan faktyczny jest niesporny i wynika wprost z akt organu rentowego.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 4 ustawy z dnia 19 grudnia 2008r. o emeryturach pomostowych (t.j. Dz. U. 2018r., poz. 1924 ze zm.) prawo do emerytury pomostowej, z uwzględnieniem art. 5-12, przysługuje pracownikowi, który spełnia łącznie następujące warunki:

- 1)urodził się po dniu 31 grudnia 1948r.;
- 2)ma okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze wynoszący co najmniej 15 lat;
- 3)osiągnął wiek wynoszący co najmniej 55 lat dla kobiet i co najmniej 60 lat dla mężczyzn;
- 4)ma okres składkowy i nieskładkowy, ustalony na zasadach określonych w art. 5-9 i art. 11 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i co najmniej 25 lat dla mężczyzn;
- 5)przed dniem 1 stycznia 1999r. wykonywał prace w szczególnych warunkach lub prace w szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy lub art. 32 i art. 33 ustawy o emeryturach i rentach z FUS;
- 6)po dniu 31 grudnia 2008r. wykonywał pracę w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3;
- 7)nastąpiło z nim rozwiązanie stosunku pracy.

Przepis art. 3 ust 1 i 3 definiuje pojęcie prac w szczególnych warunkach i o szczególnym charakterze, a w ust. 4, 5 i 7 określa kto na gruncie ustawy o emeryturach pomostowych jest uważany za pracowników wykonujących prace

w szczególnych warunkach i o szczególnym charakterze. Przepis art. 15 powyższego uregulowania przewiduje, że prawo do emerytury pomostowej powstaje z dniem spełnienia warunków wymaganych do nabycia tego prawa. Oznacza to, że brak choćby jednego z tych warunków powoduje niemożność nabycia uprawnień emerytalnych.

W przedmiotowej sprawie zasadniczą kwestią jest ustalenie, że ubezpieczony zarówno na dzień złożenia wniosku, jak i na dzień orzekania nie rozwiązał stosunku pracy i nadal kontynuuje zatrudnienie. Okoliczność ta wynika jednoznacznie ze zaświadczenia o zatrudnieniu pracownika z 12 stycznia 2021r., gdzie pracodawca potwierdził okres zatrudnienia odwołującego od 1 lipca 2014r. do nadal. Z kolei odwołujący reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika nie wykazał, że faktycznie doszło do rozwiązania stosunku pracy. Wręcz przeciwnie w odwołaniu wprost podkreślił, że nadal pracuje. W konsekwencji Sąd uznał, że ubezpieczony nie spełnił ciężącego na nim obowiązku dowodowego (art. 6 k.c.) i nie wykazał, że w rzeczywistości doszło do rozwiązania stosunku pracy.

W tej sytuacji, wobec niespełnienia przesłanki określonej w art. 4 pkt 7 omawianej ustawy, stwierdzić należało, że odwołujący nie spełnił jednej z zasadniczych przesłanek warunkujących prawo do przyznania mu prawa do emerytury pomostowej, w związku z czym odmowna decyzja organu rentowego była prawidłowa.

Zbędne stało się przy tym badanie istnienia pozostałych spornych przesłanek warunkujących przyznanie prawa do emerytury pomostowej bowiem zgodnie z utrwalonym orzecnictwem nie jest dopuszczalne w sprawie z zakresu ubezpieczeń społecznych wydanie wyroku ustalającego spełnienie przez ubezpieczonego niektórych warunków wymaganych do nabycia prawa do świadczenia i przyznającego to świadczenie pod warunkiem spełnienia pozostałych warunków w przyszłości. Istota decyzji organu rentowego polega na rozstrzygnięciu o prawie do konkretnego świadczenia jako całości, a nie o poszczególnych elementach składających się na to prawo. Sąd stwierdzający spełnienie przez ubezpieczonego jednego lub więcej warunków powstania prawa do świadczenia, nie może ustalić tego w sentencji wyroku, przy jednoczesnym oddaleniu odwołania od niekorzystnej dla niego decyzji organu rentowego (vide wyrok Sądu Najwyższego z 9 lutego 2010r. I UK 262/09, LEX 585728 i z 15 grudnia 2000r. II UKN 147/00, OSNP 2002 nr 16 poz. 389).

Reasumując, wobec niespełnienia przez ubezpieczonego jednej z zasadniczych przesłanek wymaganych ustawą, do uzyskania prawa do emerytury pomostowej, Sąd na mocy art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie, jako bezzasadne.

(-) sędzia Anna Capik – Pater